

Energieleveranciers in groene stroomversnelling

De energietransitie zet zich door. Ook de grote energiebedrijven beseffen stilaan dat hernieuwbare energie de enige weg vooruit is. Maar als ze écht groen willen zijn, moeten ze veel meer gaan investeren. Dat blijkt uit de analyses van mijngroenestroom.be, het jaarlijkse klassement van energieleveranciers door Greenpeace. Geen grote verrassingen aan de top van het klassement: alle coöperaties behalen opnieuw een topscore en blijven dus de beste keuze voor wie een positieve impact wil hebben op de energietransitie.

Coöperaties voeren opnieuw klassement aan

Aan de top van het klassement prijken ook dit jaar weer de coöperaties: **Energie 2030**, **Wase Wind**, **Cociter** en **Ecopower**. Deze behalen stevast de hoogste scores doordat een groot aandeel van de winst terug geïnvesteerd wordt in hernieuwbare energie. Alle coöperaties leveren 100% hernieuwbare energie en produceren deze volledig zelf of binnen hun netwerk. Coöperant worden kan door het aankopen van een aandeel, dat inspraak geeft in het gevoerde beleid en toelaat ook financieel een graantje mee te pikken via kortingen of winstdeling.

Er is overal in België een coöperatief aanbod, maar de meeste zijn enkel actief in een bepaald gebied: Wase Wind levert in het Waasland, Ecopower in Vlaanderen, Cociter in Wallonië, en Energie 2030 over het hele land.

Ruimte voor nichespelers

Trevion mag dan geen coöperatie zijn, het behaalt wel jaar na jaar een topscore van 20/20. Het bedrijf heeft zich gespecialiseerd in biogasinstallaties: vergistingstanks met een beperkte capaciteit op basis van plantaardig afval, waarna het biogas omgezet wordt in elektriciteit en warmte. Net als zonne- en windenergie, waarin Trevion ook in beperkte mate investeert, krijgt deze energiebron de hoogste score.

Een andere energieleverancier die al jaren zeer hoog scoort is **Aspiravi**. Ook dit jaar

behaalt Aspiravi een score van 18/20. Het bedrijf exploiteert en investeert voornamelijk in windenergie, zowel op land als in zee. Helaas investeert Aspiravi ook voor een deel in biomassa, waardoor het zich nog niet tot de absolute top van het klassement kan rekenen.

Een plaatsje lager staat **Bolt**, een nieuwe speler die meteen binnenkomt op 15/20. Op de website van deze leverancier kan de consument zelf een lokale producent kiezen en zich zo verzekeren van 100% lokale en groene stroom. Omdat Bolt fungeert als tussenpartij die consumenten en lokale producenten verbindt, heeft het zelf geen investeringsplannen. Hierdoor kunnen ze geen hogere score behalen binnen deze methodologie.

Vervuilde energiemarkt hindert ambitieuze spelers

Ook **Lampiris**, onderdeel van de Franse energiereus **Total Gas & Power**, geeft aan voor hun huishoudelijke klanten enkel groene stroom aan te kopen bij lokale producenten. Toch is hun aanpak veel minder transparant voor de consument en kan deze niet controleren van welke energiebron er stroom geleverd wordt. Zo zullen veel klanten niet op de hoogte zijn dat meer dan de helft van de geleverde energie van Lampiris afkomstig is van het verbranden van afval.

Niettemin levert de snelle vergroening van haar elektriciteitsproductie de groep enkele plaatsen winst op. Dat het bedrijf niet hoger noteert dan 8/20, is te wijten aan grote volumes stroom aangekocht op de sterk vervuilde stroommarkt, maar ook aan de nog steeds sterke focus op fossiel gas.

Jarenlang de grote sterkhouder in het klassement, verliest **Eneco** dit jaar punten door de felle groei die de groep blijft realiseren, en komt zo uit op 10/20. Waren de voorbije jaren nog stevige aankopen op de markt nodig voor de overgenomen Eni-klientenportefeuille (intussen voorzien van eigen groene stroom), heeft Eneco nu immers de zakelijke markt in Nederland in zijn vizier. Toch is er ook goed nieuws, want al over enkele jaren wil Eneco ook deze klanten volledig hernieuwbare energie kunnen leveren, waarvoor het dan ook stevige extra investeringen in zon en wind plant. De langlopende zakelijke contracten (tot 15 jaar) geven het bedrijf hiervoor ook de nodige financiële zekerheid.

Zonder eigen productie moet de Luikse energieleverancier **Mega** al zijn geleverde stroom aankopen. Doordat het hiervoor in grote mate rechtstreeks aanklopt bij producenten van windenergie, scoort het toch nog 12/20. Het aanbod hiervan zal echter minstens gelijke tred moeten houden met de groei van de klantenportefeuille van Mega, anders dreigt het bedrijf nog te zakken. Voor de rest (ongeveer een derde) van zijn

leveringen is het immers afhankelijk van de nog fel vervuilde energiemarkt.

Franse reuzen veranderen (traag) van koers

Al jaren wendt **Engie** langzaam maar zeker de steven richting hernieuwbare energie. De Franse moeder van **Electrabel** investeert fors in zonne- en windenergie en vergroot gestaag zijn productie uit deze energiebronnen. Toch weegt dit nog onvoldoende op tegen de productie uit kern-, gas- en grote biomassa-centrales. Het bedrijf blijft vasthouden aan oude, vervuilende en onbetrouwbare energiebronnen, waarmee het de energietransitie die het nochtans zelf mee vorm probeert te geven, absoluut geen dienst bewijst. Het strandt hiermee op 5/20.

De rode lantaarn is ook dit jaar weer de Franse gigant **EDF**, meerderheidsaandeelhouder van **Luminus**, dat eindigt op een povere 2/20. Luminus investeert fors in hernieuwbare energie, maar die investeringen verdwijnen als sneeuw voor de zon in vergelijking met de enorme bedragen die EDF uittrekt voor de levensduurverlenging van zijn 56 kernreactoren. Het bedrijf is bovendien betrokken in de ontwikkeling van twee nieuwe kerncentrales, waarmee het nog eens miljarden onttrekt aan de noodzakelijke energietransitie.

Grijze stroom groenwassen loont niet

Tot slot zijn er de traders. Deze bonte groep leveranciers kopen grijze stroom aan op de markt en verkopen deze, met een goedkope garantie van oorsprong erop, als groene energie aan hun klanten. Wettelijk perfect in orde, maar voor de energietransitie zet het geen zoden aan de dijk. Vijf leveranciers scoren op die manier 7/20, waaronder de traders pur sang **Elegant** en de **Vlaamse Energieleverancier**. Deze zijn niet meer dan een doorgeefluik van grijze energie van de markt naar de consument.

Dat het net iets anders kan, bewijst onder meer **Watz**, dat dezelfde score behaalt maar een deel van zijn winst investeert in lokale coöperaties. Het bedrijf heeft ook het opstalrecht voor een windmolen, maar voorlopig is het wachten op een doorbraak in de vergunningsprocedure. Ook **Ebem** scoort 7/20, maar is betrokken bij allerlei kleine projecten in samenwerking met de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen, zoals een nieuw zonnepark of de ontwikkeling van een WKK-installatie in Merksplas. Buitenbeentje **Octa+**, eveneens goed voor 7/20, teert nog voor een stuk op eigen productie, helaas vooral biomassa, maar heeft al jaren geen investeringsambities meer. Naarmate zijn volume aan leveringen groeit, stijgt dus ook het aandeel vuile stroom die het op de markt koopt.

Twee leveranciers in de staart van het klassement maken het plaatje compleet. **Antargaz** (4/20) koopt al zijn stroom aan op de met kolen- en kernenergie vervuilde markt, maar dekt deze slechts in zeer beperkte mate af met groene garanties van oorsprong. Het bedrijf heeft geen investeringen en belandt zo op de voorlaatste plaats in het klassement.

Een plaats hoger, met een magere score van 5/20, landt de Duitse energiereus **E.ON**, in België actief als **Essent**. Na een omvangrijke asset swap met het eveneens Duitse RWE, waarin het ook de controle over Essent verwierf, behield E.ON nog amper eigen productie, op aandelen in enkele Duitse kerncentrales na. Het koopt wat energie van verschillende offshore windparken, maar moet voor bijna 90% van zijn leveringen een beroep doen op de markt. De rol van dit bedrijf in de energietransitie lijkt dan ook uitgespeeld.

mijngroenestroom.be

GREENPEACE